

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. P. P.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného JUDr. T. P., advokátkou so sídlom v Ž., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, **o zaplatenie 3 200,56 EUR (96 420,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 7 C 40/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. novembra 2008 sp.zn. 16 Co 184/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica 30.12.2005 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 94 420,-- Sk predstavujúcej náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľky bývalého KÚJP PZ v Banskej Bystrici vo veci vedenej pred týmto orgánom pod sp.zn. X. Za škodu považoval náklady vynaložené v inom konaní (o ochranu osobnosti), v ktorom bolo ustálené, že orgány činné v trestnom konaní postupovali proti nemu nezákonným spôsobom.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 20. októbra 2006 č.k. 7 C 40/2006-44 žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že trovy vynaložené žalobcom v konaní o ochranu osobnosti, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 9 C 61/2004, ktorých náhrada mu nebola priznaná, si žalobca zaviniel sám, a pre zodpovednosť štátu za škodu v zmysle § 18 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym

úradným postupom (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“) nie je splnená podmienka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou škodou.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na odvolanie žalobcu rozsudkom z 25. novembra 2008 sp.zn. 16 Co 184/2008 (po tom, čo jeho predchádzajúci rozsudok z 11. decembra 2007 sp.zn. 16 Co 333/2006, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu, bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2008 sp.zn. 4 Cdo 47/2008 pre čiastočnú nepreskúmateľnosť) rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1,-- Sk (0,03 EUR) do troch dní a vo zvyšku vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, prvostupňový rozsudok potvrdil. Zároveň rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania 1 680,30 Sk (55,78 EUR) do troch dní. Na rozdiel od súdu prvého stupňa bol toho názoru, že náklady (trovy), ktoré vznikli žalobcovi v konaní o ochranu osobnosti, treba považovať za škodu, za ktorú zodpovedá štát podľa § 18 zákona č. 58/1969 Zb., no len ak boli vynaložené na ochranu jeho práv dôvodne. Za takéto dôvodne vynaložené náklady v konaní o ochranu osobnosti považoval len náklady spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku 2 x 2000,-- Sk (t.j. zo súdneho poplatku z nároku uplatneného v konaní o ochranu osobnosti vo forme morálnej satisfakcie, teda ospravedlnenia). Poukazujúc na možnosť moderačného práva vyplývajúceho z ustanovenia § 450 Obč. zákonníka však náhradu škody, pozostávajúcu z uvedených nákladov, znížil na priznanú 1,-- Sk. Ostatné výdavky vynaložené žalobcom v konaní o ochranu osobnosti nepovažoval za škodu, pretože neboli vynaložené dôvodne, a v dôsledku toho nebol splnený ani predpoklad zodpovednosti štátu za škodu a to príčinná súvislosť medzi konaním policajného orgánu a týmito výdavkami (nákladmi).

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom vo vzťahu k aplikácii § 450 Obč. zákonníka poukazujúc na to, že na uplatnenie moderačného práva neboli splnené podmienky. Namietal tiež nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v tejto časti, keďže podľa jeho názoru nebolo zrejmé, akými úvahami sa odvolací súd riadil, keď nepovažoval vzniknutú škodu za škodu spôsobenú úmyselne.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v potvrdzujúcom výroku (resp. výrokoch) o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd vo svojom predchádzajúcom rozsudku žiaden záväzný právny názor nevyslovil a ani vysloviť nemohol, keďže skorší rozsudok odvolacieho súdu zrušil len pre vadu konania spočívajúcu v čiastočnej nepreskúmateľnosti tohto rozsudku. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú dovolateľom, ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred súdom v dôsledku ním tvrdeného nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v časti týkajúcej sa právneho záveru, že škoda nebola spôsobená úmyselne. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá aj v tejto namietanej

časti požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd svoj právny záver o neexistencii prekážky pre možnosť použitia ustanovenia § 450 Obč. zákonníka, ktorá by bola daná vtedy, ak by škoda bola spôsobená úmyselne, odôvodnil tým, že v konaní nebolo preukázané úmyselné spôsobenie škody, keď žalobca svoje tvrdenie v tomto smere nedoložil (teda nepreukázal).

Vzhľadom na to, že dovolateľ podal dovolanie proti celému rozsudku odvolacieho súdu, teda aj proti jeho zmeňujúcemu výroku, ktorým bolo žalobe v časti o zaplatenie 1,-- Sk vyhovené, dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania aj proti tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že v tejto časti je subjektívne neprípustné. Dovolateľovi bolo totiž odvolacím súdom v uvedenom zmeňujúcom výroku vyhovené, preto nebol subjektívne oprávnený na podanie dovolania.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm.b/ a c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová